

Regler, man har fastsat som et indre Anliggende for Godkendelse af deres Skibes Nationalitet. Ganste vist, men lige saa selvfølgelig er det, at under en Krig vil en Stormagt, naar det er i dens Interesse at bryde de folkeretlige Regler, bryde dem, men ganste vist ikke over for enhver Magt. Der er sagt: vi kunne jo følge det Eksempel, som er givet af største Delen af Europas civiliserede Magter, der have tilfagt fremmed Kapital i deres Skibe Beskyttelse under deres Flag, men dette er for en stor Del de mindre Stater, hvormod de Stater, som særlig have Interesse for os i Tilfælde af Krig, nemlig Tyskland og England, have netop modsat sig Princippet, og derfor tror jeg hellere, at man bør følge dem end de andre Stater, selv om det var alle de andre Stater tilfammen, der stod paa den anden Side. Lad os tage et Eksempel: lad os antage en Krig mellem England og Tyskland, der vil det gælde i høj Grad om at skade hinandens Handel og Skibsfart. Lad os tage et Skib under fransk Flag, $\frac{2}{3}$ fransk Ejendom og $\frac{1}{3}$ tysk eller engelsk; efterhaanden acharneres Krigen, og man søger at gøre hinanden det mest mulige Udbredt paa Søen og at ødelægge hinandens Skibsfart. Ja, da er det ganste vist, at England og Tyskland ville respektere Ejendom, der sejler under fransk Flag, fordi de ikke tør udsætte sig for at faa Frankrig til Modstander; men lige saa sikkert er det, at under lignende Forhold for Danmark, hvis vi fare med $\frac{2}{3}$ dansk Ejendom og $\frac{1}{3}$ tysk og engelsk, ville vi, hvis Krigen bliver hensynsløs, være i højeste Grad udsatte for at se vore Skibe standse i alle Tilfælde, selv om der ikke bliver konstateret delvis fremmed Ejendom i dem. Nu siger den højtærede Justitsminister ganste rigtig, at Søofficererne maa man ikke tro ere saadanne løbløse Kavallerer, som bryde Folkeretten og ikke underkaste sig de Bestemmelser, som vedkommende Regering træffer. Ja, det er ganste vist, men endnu vide vi ikke, om der ikke bliver udrustet Kapere. (Udbrydelse). Ja, det er folkeretligt, at det ikke maa gøres, men det ligger meget nær ved, at Stormagterne kunne gøre det. Men en Ting er i alt Fald ganste sikker, at Prisepengene ville ogsaa faa Betydning. Tag Smaamagter, som Danmark f. Eks. Under vor Sørig opbragte vi Mærker af

tyske Skibe; men vi kunde ikke give vore Officerer eller Matroser Prispenge, da alt blev tilbagegivet. Men England vil gøre det, og Tyskland vil gøre det i rigeligt Maal, og deri ligger en stor Fristelse for Søofficererne. Og vi maa vel huske paa, at i Krigstid udvides Antallet af Søofficerer med Mærker af Mænd, som ikke først have faaet den Dannelselse, som Marinens Officerer faa i Fredstid. Der vil for dem være en stor Fristelse til at lægge Beslag paa Skibe og opbringe dem som Pris, naar det mindste mistænkelige synes at være til Stede. Og den Stede, som under saadanne Forhold kan ske, tror jeg ikke opvejes ved at vedtage Lovforslaget, som det foreligger med de økonomiske Fordele, som det giver. Jeg haaber ganste vist, at i hvilken som helst Krig, der udbryder i Europa, skal det lykkes vor Regering at holde vort Land neutralt, at vi kunne have hele den uhyre Fordel, som vor Skibsfart og Handel kunne nyde deraf. Men skulle vi nyde den i fuldt Maal, maa vi ogsaa være sikre paa, at de Regler, vi have for Retten til at fare under dansk Flag, ere saadanne, at vi ikke paa noget som helst Punkt, i Tilfælde af Konflikt mellem Stormagterne, kunne blive underkastede Vold. Oprindeligt har jeg som sagt været stemt for Forslaget, som det blev vedtaget ved 2den Behandling, til Dels ledet af den Betragtning, at hvad hele Udvalget var enigt om, maatte ogsaa jeg kunne tiltræde; men jeg nægter ikke, at efter de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører, navnlig om hans oprindelige Standpunkt, og efter den højtærede Justitsministers Udtalelser, og efter mine egne Betænkkeligheder ved Sagen, maa jeg nu fremme for det Ændringsforslag, som her foreligger fra det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage).

G. Sprensen: I hele denne politiske, storpolitiske Debat om internationale og folkeretlige Regler vil jeg kun indstyre nogle faa Bemærkninger om de andre Ændringsforslag, væsentlig ogsaa foranlediget ved en Udtalelse af den højtærede Justitsminister. Jeg vil dog først udtale min Glæde over, at disse Ændringsforslag, Nr. 3, 4 og 5, nu have fundet Tilslutning hos samtlige Udvalgets Medlemmer. Jeg vil udtale min Glæde over, at disse 3 Ændringsforslag, som ved